

2297 1ste Beh. af Lovf. hvorved Skolekommisf. Virksomhed i Landkomm. nærm. best. 2298

egentlig sporedes nogen Banskilighed ved Gjen- nemførelsen af Loven. Det var kun et Par enkelte Punkter vedrørende Formandens Myndighed i Skolekommissionen, men derimod slet ikke Forholdet imellem Skolekommissionen og Sogneraadet, som gav Anledning til nogen Indsigelse, Omtale eller Forespørgsel i Ministeriet. Iøvrigt var der som sagt ikke fremkommet Noget som helst for Ministeriet, og det var Grunden til, at jeg som Undervisningsminister i Slutningen af forrige Samling paa en Forespørgsel fra den ærede Folketingsmand, som nu senere har indbragt dette Lovforslag, om det vedkommende Cirkulære, og om jeg agtede at gjøre Noget i den Henseende, bemærkede, at jeg ikke fandt nogen Foranledning dertil og ikke kunde finde det rigtigt uden Foranledning at blande mig videre ind i denne Sag. Da fremkom dette Forslag, som nu foreligger her, i sin første Skikkelse i indeværende Sessions Begyndelse. Der var i Mellemtiden, som jeg nylig bemærkede, kommet enkelte Forespørgsler frem, der dog som sagt kun berørte Skolekommissionernes egen Virksomhed, og altsaa tilbøls ogsaa Bestemmelserne i dette Lovforslag; men under Forhandlingerne om denne Sag og navnlig Forhandlingerne i det Udvalg, som blev nedsat, og hvori der var flere Mænd, der direkte stode i Forbindelse med og kjendte Forholdene i forskjellige Sogne, blev det oplyst, at der dog var en ikke ringe Grad af Misforstaaelse med, at man ikke ret vidste Bested med, hvorvidt man kunde gaa fra den ene og den anden Side, og at der var visse Forhold, som man, saaledes som Ordføreren havde ment, ansaa for at være i Strid med de Bestemmelser, der vare givne i Loven, og at man derfor i høt Grad trængte til, for ikke om kort Tid maatte at afstedkomme forskjellige andre Ubehageligheder eller i alt Fald for ikke at bringe det dertil, at Skolekommissionerne ikke ønskede at give sig af med Sagerne, for ikke at komme i Konflikter, hvorved de da vilde komme til at tabe den Betydning, de

skulde have — at det af disse Grunde var ønskeligt, at det kom til større Klarhed, hvorledes egentlig Forholdet var. Det var i den Anledning, at jeg udtalte, at jeg ikke skulde være uvillig til at lade udfomme et nyt Cirkulære, som gik ud paa noget ydelligere at forklare Cirkulæret af 3die April 1869. Det var imidlertid en Selvsølge, at dette kun kunde gaa ud paa at give noget tydeligere Forskrifter med Hensyn til, hvad der i det første Cirkulære maatte erkendes at være utydeligt, og noget at supplere dette med Hensyn til enkelte Punkter, som ikke udtrykkelig vare omtalte, men at det ikke kunde være min Tanke eller Agt ved et Cirkulære fra Ministeriet at indføre Bestemmelser, som mere eller mindre forandrede de Bestemmelser, der vare givne i et tidligere Cirkulære, udgaaet af Overvejelser mellem begge Ministerier om, hvad der maatte opfattes som Lovens virkelige Mening. Dette Cirkulære — jeg tror, at det i det andet Thing udtrykkeligt af mig er blevet udtalt, hvad det skulde indeholde, saa det vil findes i Tidenden — vilde ramme de Punkter, der væsentligst havde givet Anledning til nogen Tvivl. Det skulde nemlig gaa ud paa aldeles bestemt at udtale, at om Alt, hvad der vedrørte det Økonomiske, kunde ikke, i hvilken Form det end stode, den afgjørende Beslutning træffes af Skolekommissionen, men at slige Ting nødvendig maatte indstilles til Sogneraadet, dernæst at Skolekommissionen maatte give Sogneraadet Underretning om enhver Beslutning af den, som var tagen med Hensyn til Undervisningen, og som kunde have nogen Interesse med Hensyn til selve Skolebestyrelsen, fremdeles, at der heller ikke maatte træffes nogen afgjørende Bestemmelse angaaende Skolevæsenet fra Skoledirektionens Side, uden at Sogneraadet derover var hørt, og endelig indeholdt Cirkulæret den Bestemmelse, som nærmest havde Hensyn til de Tvivls- tilfælde, der vare komne frem for Ministeriet, at Formanden i Skolekommissionen ikke paa egen Haand maatte træde